8 САКАВІКА — МІЖНАРОДНЫ ЖАНОЧЫ ДЗЕНЬ

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі універсітэт

ВЫДАЕЦЦА З 1935 г.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЗНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 8 (1195) ● 2 сакавіка 1978 г. Цана 2 кап.

Хутка універсітэцкі калектыў разам з усім савецкім народам адзначыць цудоўнае вясновае свята — Міжнародны жаночы дзень.

Шмат шчырых віншаванняў, падарункаў, кветак у знак павагі і любві атрымліваюць у гэтыя дні нашы добрасумленныя працаўніцы, пяшчотныя маці, цудоўныя сяброўкі — выкладчыцы, супрацоўніцы, аспіранткі і студэнткі.

Са святам вас, дарагія жанчыны!

Жадаем высокага творчага гарэння, шчасця і радасці ў сям'і, плённай працы ўгонар нашай Радзімы!

Фота В. ДРАЧОВА.

1 САКАВІКА Ў СТАЛІЦЫ НАШАЙ РЭСПУБЛІКІ ГОРАДЗЕ-ГЕРОІ МІНСКУ ПАЧАЎ РАБОТУ XXVI З'ЕЗД ЛЕНІНСКАГА КАМУНІСТЫЧНАГА САЮЗА МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ.

ГАРАЧАЕ ПРЫВІТАННЕ ДЭЛЕГАТАМ З'ЕЗДА!

Весткі з факультэтаў

ГЕАФАК

З 20 лютага па ініцыятыве камітэта камсамола і прафбюро на факультэце праводзіцца дэкада выдатнай паспяховасці і стопрацэнтнай наведваемасці. Камітэт камсамола адзначае колькасць адсутнічаючых на занятках, сочыць за паспяховасцю акадэмічных груп і кожны тыдзень падводзіць вынікі.

* * *

Шмат цікавага ўбачылі студэнты геафака, якія на зімовых канікулах сталі ўдзельнікамі экскурсіі па гарадах саюзных рэспублік. Іх маршруты — Мінск — Алма-Ата — Пржэвальск — Фрунзе — Бухара — Самарканд — Краснаводск — Баку. Цяпер яны арганізуюць сустрэчы, дзеляцца сваімі ўражаннямі.

МЕХАНІКА-МАТЭМАТЫЧНЫ ФАКУЛЬТЭТ

З 17 па 28 лютага на факультэце праходзіла грамадска - палітычная атэстацыя. Яе задача — зрабіць больш дзейснай работу камсамольскай арганізацыі, павысіць актыўнасць і ініцыятыву камсамольцаў. У 2-й групе І курса (камсорг Тамара Давыдзік) грамадска - палітычная атэстацыя прайшла на высокім узроўні.

Кожны камсамолец усведамляе сваю задачу: рабіць усё магчымае, каб група была адной з лепшых на факультэце.

ЖУРФАК

22 лютага адбылася ўрачыстая сустрэча студэнтаў факультэта журналістыкі з выкладчыкамі факультэта — удзельнікамі Вялікай Айчыннай вайны. На сустрэчу былі запрошаны госці: выпускнік факультэта журналістыкі, палкоўнік, намеснік рэдактара акруговай газеты «Во славу Родины» Мікалай Іванавіч Касарэнка і падпалкоўнік Іван Васільевіч Цітоў.

З вялікай увагай слухалі студэнты выступленне дэкана факультэта Р. В. Булацкага, доктара гістарычных навук, прафесара Д. П. Жмуроўскага. У адказ ад імя студэнтаў слова ўзяў сакратар камсамольскай арганізацыі, студэнт ІІ курса А. Саламаха.

Памяць аб тых, хто аддаў жыццё за наша светлае сёння, прысутныя ўшанавалі мінутай маўчання. У заключэнне ветэранам былі ўручаны памятныя падарункі.

Г. МАЛАХОЎСКАЯ.

ПА БДУ
Інфармацыя

ДЭЛЕГАТЫ АД БДУ

1 сакавіка адкрыўся XXVI з'езд камсамолі Беларусі. Шматлікую армію камсамольцаў Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна на ім прадстаўляюць сакратар камітэта камсамола БДУ Анатоль Тозік і студэнтка ІІ курса гістарычнага факультэта Наталля Сінічэнка.

РЭСПУБЛІКАНСКІ СЕМІНАР

Рэспубліканскі навукова-метадычны семінар «Удасканаленне сістэмы навукова-тэхнічнай інфармацыі ў ВНУ рэспублікі» быў праведзен у Белдзяржуніверсітэце імя У. І. Леніна з 27 па 28 лютага.

Уступнае слова сказаў рэктар універсітэта прафесар У. М. Сікорскі. З дакладамі выступілі: намеснік міністра вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР прафесар І. І. Леановіч, загадчык АНТІ НДІ праблем вышэйшай школы Э. Н. Замураеў, загадчык АНТІ БПІ С. Е. Зіневіч, старшы інжынер АНТІ МРТІ Т. І. Партугалава, старшы навуковы супрацоўнік СНТІ БДУ В. П. Емяльянаў, старшы інжынер Гомельскага Дзяржуніверсітэта І. І. Кобыш і іншыя.

У ходзе семінара працавала выстаўка інфармацыйных і метадычных выданняў. Для ўдзельнікаў семінара была арганізавана экскурсія ў БелНДІНТІ Дзяржплана БССР па навукова-тэхнічнай інфармацыі.

* * *

Аддзяленне савецка-балгарскай дружбы БДУ падрыхтавала вялікую фота- і кніжную выстаўку, прысвечаную 100-годдзю з дня вызвалення Балгарыі ад асманскага іга.

На факультэтах адбыліся лекцыі і гутаркі, прысвечаныя гэтай даце.

УСЕ — НА СУБОТНІК!

Натхнёныя Пісьмом ЦК КПСС, Савета Міністраў СССР, ВЦСПС і ЦК ВЛКСМ, савецкія людзі поўныя рашучасці паспяхова выканаць заданні трэцяга года пяцігодкі. Шырокае распаўсюджанне атрымаў пачын перадавых прадпрыемстваў Масквы — правесці 22 красавіка камуністычны суботнік, прысвечаны 108-й гадавіне з дня нараджэння У. І. Леніна.

Студэнты, аспіранты, выкладчыкі і супрацоўнікі БДУ падтрымліваюць патрыятычную ініцыятыву — азнаменаваць суботнік ударнай працай.

50-гадовы юбілей

...Зала ўпрыгожана кветкамі. Над сцэнай вісіць эмблема — сімвал мастацкай самадзейнасці — ліра. І вялізная лічба — 50.

50 год мастацкай самадзейнасці БДУ. Гэтай даце быў прысвечан урачысты вечар, які прайшоў у Палацы культуры тэкстыльшчыкаў.

Вечар адкрыла член парткома С. А. Лысенка. З дакладам аб развіцці і сучасным стане мастацкіх калектываў універсітэта выступіў прарэктар БДУ А. Я. Малышаў. З цікавасцю слухалі прысутныя выступленне намесніка дырэктара Дома мастацкай самадзейнасці І. Барысавай. Яна абвясціла аб прысваенні студэнцкаму тэатру БДУ звання «народны». Гэта паведамленне было сустрэта бурнымі апладысментамі.

На вечары выступіў ветэран мастацкай самадзейнасці універсітэта Кузьма Львовіч Кулакоў. Былы артыст рускага драматычнага тэатра імя М. Горкага, ён пачынаў свой творчы шлях у 20-я гады іменна на сцэне нашай установы.

Пад апладысменты студэнтаў і выкладчыкаў кіраўнікам мастацкіх калектываў БДУ уручаюцца Ганаровыя граматы Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР і сувеніры. Многія ўдзельнікі калектываў — лепшыя з лепшых — былі ўзнагароджаны Ганаровымі граматамі ЦК ЛКСМБ, АК ЛКСМБ, аблсаўпрофа.

...Музыка, жарты, усхваляваныя словы. З юбілеем вітаюць прадстаўнікі розных ВНУ краіны: ленінградскіх тэхналагічнага і электратэхнічнага інстытутаў, Петразаводскага і Львоўскага універсітэтаў. Да юбіляраў прыехаў хор Ягелонскага універсітэта (г. Кракаў), яго прывітанне заслухоўваецца з вялікай ўвагай.

Ад імя мінскіх ВНУ выступілі студэнты МДПІ імя М. Горкага і МРТІ. Прадстаўнікі філфака універсітэта зрабілі прывітанне на стараславянскай мове. Зачытваюцца ўрачыстыя тэлеграмы з Кіева і Ленінграда.

Пасля ўрачыстай часткі адбыўся канцэрт.

4 калектывы-юбіляры — народны ансамбль танца «Крыжачок», народны аркестр народных інструментаў, народная харавая капэла і народны студэнцкі тэатр — паказалі сваё майстэрства гледачам.

У канцэрце прынялі ўдзел члены студыі мастацкага слова БДУ і вакальны ансамбль выкладчыкаў філфака «Натхненне».

Н. КУЗНЯЦОВА,
мастацкі кіраўнік клуба БДУ.

●

НА ЗДЫМКУ: выступае прарэктар БДУ па вучэбнай рабоце прыродазнаўчых факультэтаў А. Я. МАЛЫШАЎ.

Фота А. БАСАВА.

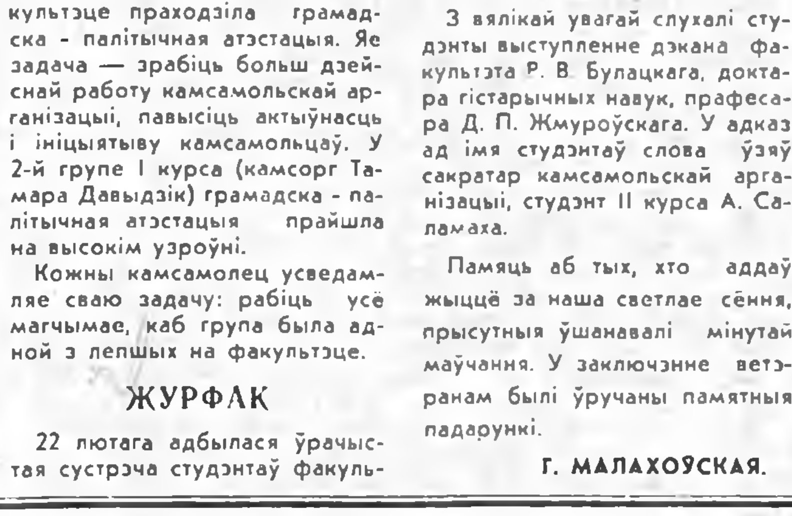

ВЯЛІКАЕ ШЧАСЦЕ

— Я ўсім сэрцам люблю наш край, яго цудоўную прыроду. Не магу я жыць без сінявокіх азёр і без бясконцай залівістай жаўруковай песні над чырвона-карычневымі або зялёнымі палямі. Бо, калі бачыш ўсё гэта, сэрца напаўняецца непаўторным пачуццём радасці: гэта ўсё наша Радзіма...—расказвае доктар геаграфічных навук, загадчык кафедры агульнага землязнаўства, прафесар Вольга Піліпаўна Якушка.

Амаль з самага пачатку размовы паявілася такое адчуванне, што мы даўно знаёмы. На яе твары вясёлымі іскрынкамі ззялі вочы, а ўвесь выгляд Вольгі Піліпаўны гаварыў аб яе энергіі, энтузіязме, жыццярадаснасці.

Нарадзілася Вольга Піліпаўна ў сям'і будаўніка. Школу скончыла тут, у Мінску. Іменна са школьнай парты адчула асаблівы інтарэс да геаграфіі. Але пайсці вучыцца далей перашкодзіла вайна. Вольга Піліпаўна была эвакуіравана ў Куйбышаў, там працавала на заводзе.

Вайна блізілася к канцу, калі Вольга Піліпаўна паступіла ў Маскоўскі універсітэт. А як толькі адгрымеў салют перамогі, вярнулася ў Мінск, дзе і атрымала вышэйшую адукацыю.

— Ну, а далей — работа, работа, работа... — працягвае Вольга Піліпаўна.

За гэтымі скупымі словамі — карпатлівая праца чалавека, які цалкам аддаў сябе любімай справе. У 1949 годзе В. П. Якушка абараняе кандыдацкую дысертацыю. А з 1955 года пачынае займацца гісторыяй возеразнаўства. Праз некаторы час узначальвае кафедру агульнага землязнаўства, пры якой арганізуецца лабараторыя па выкарыстанню азёр у меліярацыйнай сістэме. Не трэба, напэўна, пісаць аб цяжкасцях, калі не хапала неабходных прылад і абсталявання. Пачынаючым заўсёды цяжка. Для Вольгі Піліпаўны гэтыя гады былі насычаны найбольш плённай працай.

— Вялікае шчасце для чалавека, калі яму даводзіцца шукаць, адкрываць і ўкараняць, — гаворыць В. П. Якушка.

Сведчаннем пленнай, цікавай работы служаць яе кнігі: «Геаграфія азёр Беларусі», «Край блакітных азёр», «Беларускае паазёр'е» і «У краі блакітных азёр» (апошняя рыхтуецца цяпер да выдання).

Аб тым, што В. П. Якушка любяць і паважаюць ва універсітэце, аб тым, што ёй удалося спаяць моцны і дружны калектыў на кафедры, і гавораць яе таварышы па рабоце І. А. Мыслівец і В. А. Барушка:

— Чуласць, сардэчнасць, дабрата, прастата і строгая патрабавальнасць уласцівы гэтай жанчыне. Напэўна таму працаваць з ёй лёгка, цікава і ў той жа час складана. Але яе прыклад захапляе. Колькі сілы волі, настойлівасці, імкнення ў гэтай жанчыны! Яна і ў навуковых экспедыцыях, і ў штодзённай працы на кафедры —прыклад для кожнага супрацоўніка.

Яе добразычлівасць, уменне працаваць з людзьмі — прыцягваюць. Нездарма ж часта прыходзяць да Вольгі Піліпаўны былыя студэнты геафака. Прыходзяць, каб параіцца, пагаварыць аб справах, падзяліцца радасцямі.

...Увечары, калі першыя зоркі паяўляюцца ўжо на небе і цікаўны ражок месяца заглядвае ў вокны, Вольга Піліпаўна вяртаецца дадому. Кладзе на стол папку з матэрыяламі — ёй яшчэ трэба сёння папрацаваць, — і заклапочаны, стомлены твар яе цяплее: унук працягвае да бабулі мяккія маленькія ручкі.

Л. АТРУШКЕВІЧ,
студэнтка вячэрняга аддзялення журфака.

Фота В. ДРАЧОВА.

Жыллёва-бытавыя ўмовы студэнтаў

XXV з'езд КПСС паставіў перад вышэйшай школай нашай краіны адказныя задачы, накіраваныя на далейшае паляпшэнне якасці падрыхтоўкі і камуністычнага выхавання высокакваліфікаваных спецыялістаў.

Рашэнне гэтых задач непарыўна звязана з работай па паляпшэнню жыллёва-бытавых умоў, грамадскага харчавання і медыцынскага абслугоўвання студэнтаў і аспірантаў.

Рэктаратам і грамадскімі арганізацыямі універсітэта быў у пачатку 1977 года распрацаван комплексны план мерапрыемстваў, які лёг у аснову дзейнасці калектываў усіх падраздзяленняў, якія непасрэдна займаюцца работай па паляпшэнню жыллёва-бытавых умоў, грамадскага харчавання і медыцынскага абслугоўвання студэнтаў і аспірантаў, слухачоў падрыхтоўчага аддзялення.

Да пачатку 1977-78 навучальнага года зроблен неабходны рамонт ва ўсіх інтэрнатах, аднаўлена электратэхнічнае, цеплатэхнічнае і ліфтавое абсталяванне. Агульныя затраты на ўсе віды рамонтных работ з улікам набытага абсталявання склалі звыш 150 тысяч рублёў. Большая частка рамонтных і аднаўленчых работ была праведзена ў інтэрнатах №№ 7, 5, 4, 1. Ва ўсіх інтэрнатах створаны неабходныя віды паслуг, наладжана работа пакояў быту. У многіх інтэрнатах арганізаваны і паспяхова функцыяніруюць майстэрні па рамонту абутку і адзення, маюцца пункты прыёму бялізны і хімчысткі, працуюць пункты пракату спартыўнага і культурна-бытавога інвентару. Ва ўсіх інтэрнатах абсталяваны ленінскія пакоі і чытальныя залы, а для замежных студэнтаў — пакоі дружбы. Па просьбе студэнцкай грамадскасці ў новых інтэрнатах створаны пакоі адпачынку студэнтаў, у якіх маюцца неабходная мэбля і тэлевізары.

Работа рэктарата, партыйнага камітэта, дэканатаў і грамадскіх арганізацый факультэтаў па стварэнню для студэнтаў і аспірантаў нармальных жыллёва-бытавых умоў, а таксама выхаванне ў іх беражлівых адносін да сацыялістычнай уласнасці дала добрыя вынікі. У 1977-78 навучальным годзе паменшыліся выпадкі парушэння студэнтамі правілаў пражывання ў інтэрнатах, псаваныя мэблі, абсталявання і інвентару. У цяперашні час усё абсталяванне ў пакоях і мэбля прыняты студэнтамі ў камендантаў пад распіску і беражліва эксплуатуюцца.

Адзначаючы станоўчую работу калектыву універсітэта па стварэнню нармальных жыллёва-бытавых умоў студэнтаў, неабходна спыніцца і на недахопах.

З даведак розных дзяржаўных камісій, якія правяралі работу нашых інтэрнатаў у 1977 годзе, бачна, што не ўсё яшчэ добра ў іх. Не зусім здавальняюча прыбіраюцца месцы агульнага карыстання, не ўсюды адрамантаваны электрапрылады, у некаторых інтэрнатах няма пакояў быту і г. д.

Каб ліквідаваць гэтыя недахопы, дырэкцыі універсітэцкага студэнцкага гарадка неабходна распрацаваць строгую сістэму па арганізацыі дзейнасці інтэрнатаў, наладзіць кантроль за іх работай. Дырэкцыі неабходна ўзмацніць выхаваўчую работу з абслугоўваючым персаналам інтэрнатаў №№ 5, 7, 8. Дырэкцыі неабходна так будаваць сваю работу, каб каменданты інтэрнатаў усе асноўныя пытанні па арганізацыі дзейнасці інтэрнатаў узгаднялі з ёй і больш вострa адчувалі яе ўплыў. Гэта ўзніме аўтарытэт дырэкцыі і прынясе большую карысць.

Важную ролю ў паляпшэнні бытавых умоў, навядзенні і падтрымцы ўзорнага парадку ў інтэрнатах адыгрываюць студэнцкія саветы. У пачатку навучальнага года ва ўсіх інтэрнатах прайшлі справаздачна-выбарныя сходы, на якіх былі выбраны новыя саставы студсаветаў. Патрэбна адзначыць, што не ўсе студэнцкія саветы з належнай увагай ставяцца да пытанняў захавання сацыялістычнай уласнасці, стварэння нармальных умоў пражывання і адпачынку. У многіх інтэрнатах дзяжурства вядзецца фармальна, студэнцкія ж саветы ніяк не рэагуюць на невыкананне дзяжурнымі сваіх абавязкаў, не выступаюць ініцыятарамі пакарання і мер грамадскага ўздзеяння да студэнтаў, якія парушаюць правілы пражывання ў інтэрнатах.

Прафком універсітэта, у распараджэнні якога знаходзяцца студэнцкія саветы, слаба кантралюе іх работу. Нерэгулярна праводзяцца агляды-конкурсы на лепшы інтэрнат, паверх, пакой; сацспаборніцтву не надаецца дастатковай галоснасці. Думаецца, было б правільным, калі б прафком універсітэта пры падвядзенні вынікаў сацспаборніцтва вызначаў не толькі лепшы інтэрнат, але і паверх, пакой на паверсе. Камітэту камсамола і прафкому універсітэта патрэбна больш прыцягваць саміх студэнтаў да рашэння пытанняў паляпшэння жыллёва-бытавых умоў. У многіх ВНУ краіны студэнты прымаюць самы актыўны і дзейсны ўдзел у гэтай справе.

Для арганізацыі грамадскага харчавання універсітэт мае 1.452 пасадачныя месцы ў сямі сталовых і дзесяці буфетах.

У студзені ўведзена новая сталовая па вуліцы Кастрычніцкай, разлічаная на 300 пасадачных месц, і сталовая ў вучэбным корпусе па вуліцы Маскоўскай на 150 пасадачных месц. Гэтыя сталовыя аснашчаны сучасным абсталяваннем з устаноўкай у адной з іх ліній «Эфект», што дазваляе значна павялічыць прапускную здольнасць.

У 1978 годзе універсітэту патрэбна вырашыць пытанне і правесці работу па рэканструкцыі памяшканняў у сталовай радыёфізічнага корпуса. Да пачатку новага навучальнага года ва ўсіх сталовых зроблен рамонт, яны папоўнены неабходным тэхнічным абсталяваннем, мэбляй, інвентаром і пасудай.

Прыйшоў час паставіць пытанне перад трэстам сталовых аб стварэнні камбіната харчавання для студэнтаў. Гэта дазволіць наладзіць цэнтралізаванае забеспячэнне харчовымі таварамі сталовых і буфетаў ва ўсіх вучэбных карпусах і інтэрнатах і ўстанавіць дзейсны кантроль за іх санітарна-гігіенічным і санітарна-тэхнічным станам, расшырыць асартымент і палепшыць якасць прыгатавання страў.

У цяперашні час у многіх ВНУ праводзіцца эксперымент па ўкараненню льготнага харчавання за кошт выкарыстання часткі стыпендыяльнага фонду, і ўжо на першым этапе ён дае станоўчыя вынікі. Дэканатам факультэтаў сумесна з прафарганізацыямі неабходна выкарыстаць гэта станоўчае пачынанне і ўкараніць яго на факультэтах.

Медыцынскую дапамогу студэнтам аказвае студэнцкая паліклініка. У 1977 годзе паліклініка правяла амаль стопрацэнтны агляд студэнтаў 1, 2 і 4 курсаў.

У 99,9 працэнта студэнтаў праведзена флюараграфічнае даследаванне органаў грудной клеткі. У цяперашні час праводзіцца туберкулёзная дыягностыка. У адпаведнасці з планам і ўказаннямі гарадской санэпідстанцыі студэнтам своечасова праводзяцца прафілактычныя прывіўкі.

Захворванні студэнтаў у 1-м паўгоддзі 1977 года паменшыліся ў параўнанні з 1-м паўгоддзем 1976 года на 21 працэнт. Разам з тым узрасла колькасць прастудных захворванняў. Узнікла пытанне аб стварэнні ў бліжэйшыя гады на базе інтэрнатаў універсітэта студэнцкага прафілакторыя на 100 месц, у якім маглі б падлячыцца і падмацаваць сваё здароўе штогод каля тысячы студэнтаў і аспірантаў універсітэта.

Сумесныя намаганні рэктарата, партыйнага камітэта і грамадскіх арганізацый, адміністрацыйна-гаспадарчай часткі і дырэкцыі студгарадка універсітэта, накіраваныя на паляпшэнне работы інтэрнатаў, прадпрыемстваў грамадскага харчавання і паліклінікі, дадуць магчымасць павысіць узровень і эфектыўнасць гэтай работы, што будзе садзейнічаць паспяховай арганізацыі працы, быту і адпачынку студэнтаў.

М. ЛЯПІЛА,
прарэктар БДУ па адміністрацыйна-гаспадарчай рабоце.

Студэнтка факультэта журналістыкі Алена Гудзенка сваю першую сесію здала толькі на пяцёркі.

Фота В. Маскалёва.

Справы аператрада

На чарговае пасяджэнне штаба аператыўнага камсамольскага атрада БДУ былі запрошаны камандзіры апергруп універсітэцкіх інтэрнатаў. Абмяркоўвалася дзейнасць гэтых апергруп.

Штабам аднадушна адзначана, што інтэрнацкія студсаветы атрымалі дзейсную дапамогу з боку аператыўных груп. Асабліва адчувальнай была работа аператыўнікаў у 7, 2 і 5 інтэрнатах, дзе камандзірамі І. Бруеў, А. Сінягуб, Ф. Дворак. Ніжэй сваіх магчымасцей працавалі групы ў 6 і 3 інтэрнатах.

Як агульны недахоп адзначана безуважнасць пры рэгістрацыі выяўляемых парушэнняў. Часам звесткі аб гэтых парушэннях увогуле не паступалі ў штаб аператыўнага атрада. Камандзірам апергруп указана падтрымліваць са штабам больш цесную сувязь, своечасова паведамляць аб парушэннях.

На пасяджэнні своечасова былі заслуханы справаздачы камандзіраў апергруп і водгукі студсаветаў.

У інтэрнаце № 7 на гутаркі з парушальнікамі парадку запрашаюцца работнікі міліцыі і пракуратуры. Тут вызначаецца дасканаласцю прапускная сістэма; аператыўнікі рэгулярна дзяжураць пры ўваходзе ў дом. Добра наладжана работа апергрупы інтэрната № 2. На першым часе заўважаліся нядбайныя адносіны асобных членаў гэтай групы да сваіх абавязкаў. Тэрмінова былі прыняты меры. І як вынік — станоўчы водгук студсавета і каменданта.

Асаблівай увагі заслугоўвае работа апергрупы інтэрната № 5, дзе сумесна з савецкімі пражываюць замежныя студэнты падрыхтоўчага факультэта. Аператыўнікам неабходна праяўляць нямала тактоўнасці і настойлівасці, каб своечасова папярэджваць парушэнні і канфлікты. Варта адзначыць, што са сваёй задачай яны спраўляюцца даволі паспяхова.

Доўгі час недастаткова дзейсна вялася работа ў інтэрнаце № 3. Цяпер тут абноўлены састаў аперґрупы.

Дрэннае становішча ў інтэрнатах № 1 і № 4. Камандзіры аперґруп нават не з'явіліся на справаздачу.

На пасяджэнні перад прысутнымі выступіў член парткома універсітэта А. Пятроў. Ён прапанаваў унесці некаторыя змены ў памятку для членаў аператыўнага атрада. Прапанова была падтрымана. Канчатковы варыянт памяткі будзе зацверджан на адным з пасяджэнняў штаба.

А. УСЕНЯ,
член штаба аператыўнага камсамольскага атрада БДУ.

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР

Аб узнагароджанні тав. СЕЎЧАНКІ А. Н. Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР

За вялікія заслугі ў развіцці фізічнай навукі, падрыхтоўцы навуковых кадраў і ў сувязі з сямідзесяціпяцігоддзем з дня нараджэння ўзнагародзіць акадэміка Акадэміі навук Беларускай ССР Сеўчанку Антона Нічыпаравіча Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР
І. ПАЛЯКОЎ.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР
Л. ЧАГІНА.

22 лютага 1978 года, г. Мінск.

Антон Нічыпаравіч Сеўчанка

(ДА 75-ГОДДЗЯ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ)

22 лютага 1978 года споўнілася 75 год з дня нараджэння буйнога вучонага ў галіне спектраскапіі і люмінесцэнцыі, дырэктара навукова-даследчага інстытута прыкладных фізічных праблем, загадчыка кафедры фізічнай оптыкі БДУ імя У. І. Леніна, акадэміка АН БССР, доктара фізіка-матэматычных навук, прафесара Антона Нічыпаравіча Сеўчанкі.

За 45 год сваёй навуковай і педагагічнай дзейнасці А. Н. Сеўчанка дабіўся выдатных творчых поспехаў, яго работы атрымалі шырокае прызнанне ў СССР і за мяжой.

Многія даследаванні А. Н. Сеўчанкі паслужылі асновай цэлых напрамкаў у спектраскапіі і люмінесцэнцыі і цяпер паспяхова развіваюцца яго вучнямі.

У 1932 годзе, пасля заканчэння фізіка-матэматычнага факультэта Белдзяржуніверсітэта, А. Н. Сеўчанка быў прыняты ў аспірантуру АН СССР (г. Ленінград) па спецыяльнасці фізічная оптыка і пачаў весці навукова-даследчую работу пад непасрэдным кіраўніцтвам акадэміка С. І. Вавілава. Добрая школа, якую ён прайшоў у аптычным інстытуце, дзе Антон Нічыпаравіч працаваў амаль 20 год (з 1934 па 1953), станоўча адбілася на ўсёй далейшай творчай дзейнасці вучонага. Вынікам работы з'явілася абарона ў 1937 годзе кандыдацкай, а ў 1952 — доктарскай дысертацый.

У гады вайны А. Н. Сеўчанка займаўся прымяненнем люмінесцэнцыі для светамаскіроўкі і зрабіў шэраг важных распрацовак, за якія быў удастоен дзвюх урадавых узнагарод.

З 1953 года, пасля выбрання А. Н. Сеўчанкі правадзейным членам Акадэміі навук БССР, ён пераязджае ў Мінск, дзе ўзначальвае спачатку сектар фізікі і матэматыкі АН БССР, затым кіруе аднайменным інстытутам, адначасова загадваючы кафедрай фізічнай оптыкі ў БДУ. У красавіку 1957 года А. Н. Сеўчанка, будучы членам прэзідыума АН БССР, назначаецца рэктарам універсітэта і ўзначальвае гэтую буйнейшую навуковую і навучальную ўстанову рэспублікі на працягу 15 гадоў.

У гэты перыяд А. Н. Сеўчанка кіруе работамі па люмінесцэнцыі арганічных злучэнняў і комплексаў рэдказямельных элементаў, фотафізіцы хларафілападобных малекул і квантавай электроніцы (у Інстытуце фізікі АН БССР), а таксама працягвае даследаванні люмінесцэнцыі ўранілавых злучэнняў (у БДУ). Адначасова ён разгортвае работы па оптыцы паўправаднікоў, спектраскапіі перакісных злучэнняў, нелінейных эфектах пры магутным лазерным узбуджэнні (таксама ў БДУ).

Мэтай даследавання хларафілу і яго аналогаў з'явілася высвятленне прыроды первічных фотафізічных і фотахімічных працэсаў фотасінтэзу. Вынікі шматгадовых даследаванняў гэтага плана былі абагульнены ў манаграфіі «Спектраскапія хларафілу роднасных злучэнняў» (1968 г.).

Пытанням палярызацыі люмінесцэнцыі складаных арганічных злучэнняў прысвечана другая манаграфія: «Анізатрапія паглынання і выпускання святла малекуламі» (1971 г.). Заканчваецца работа над напісаннем трэцяй манаграфіі, якая будзе прысвечана будове і спектраскапічным уласцівасцям уранілавых злучэнняў.

Неабходна адзначыць стварэнне А. Н. Сеўчанкам беларускай школы фізікаў, паспяхова працуючых у галіне оптыкі і радыяцыйнай фізікі паўправаднікоў.

Шырокае развіццё атрымалі навуковыя даследаванні і ва ўноў створаным пры непасрэдным удзеле А. Н. Сеўчанкі і пад яго кіраўніцтвам навукова-даследчым інстытуце прыкладных фізічных праблем, які ён узначальвае з кастрычніка 1972 года. Ён, у прыватнасці, з'явіўся адным з ініцыятараў развіцця электронных метадаў у прылажэнні да навуковага прыладабудавання. Створаныя ў інстытуце унікальныя часавымяральныя сістэмы нана- і пікасекунднага дыяпазонаў дазволілі вывучаць кінетыку працэсаў, якія адбываюцца на атамным і малекулярным узроўнях. Прызнаннем вялікай значымасці апошняй работы з'явілася вылучэнне яе на атрыманне Дзяржаўнай прэміі СССР у галіне навукі і тэхнікі 1978 года.

За час работы ў Беларусі А. Н. Сеўчанка падрыхтаваў звыш пяцідзесяці кандыдатаў і дзевяць дактароў навук, адзін з якіх таксама акадэмік (Л. В. Валадзько) і тры члены-карэспандэнты АН БССР (Г. П. Гурыновіч, В. А. Піліповіч, В. Д. Ткачоў).

За вялікія заслугі ў галіне развіцця вышэйшай адукацыі і падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў для народнай гаспадаркі і развіццё навукі Антону Нічыпаравічу Сеўчанку ў 1971 годзе прысвоена званне Героя Сацыялістычнай Працы. Ён узнагароджан таксама ордэнамі і медалямі Саюза ССР. А. Н. Сеўчанка з'яўляецца заслужаным дзеячам навукі БССР.

Калектыў Белдзяржуніверсітэта віншуе і ад усяго сэрца жадае Антону Нічыпаравічу Сеўчанку моцнага здароўя і вялікіх творчых поспехаў.

Д. УМРЭЙКА,
доктар фізіка-матэматычных навук, прафесар, намеснік дырэктара па навуковай рабоце НДІ ПФП.

Да стагоддзя вызвалення Балгарыі ад асманскага іга

У барацьбе за свабоду

3 сакавіка спаўняецца 100 год з дня вызвалення Балгарыі ад асманскага іга. Нацыянальная свабода балгарскага народа была завявана ў выніку перамогі рускай арміі ў вайне з Турцыяй у 1877—1878 гг.

На працягу амаль пяці вякоў балгары знемагалі пад асманскім ігам, падвяргаючыся бязлітаснай эксплуатацыі. Поўнае бяспраўе ўзмацнялася нацыянальным прыгнётам.

Нягледзячы на крывавы рэжым, устаноўлены іншаземнымі дэспатамі, балгарскі народ не раз узнімаўся на барацьбу за свабоду. Асабліва шырокі размах нацыянальна - вызваленчы рух набыў у 70-х гадах XIX ст. Палымяны заклік выдатнага рэвалюцыянера і класіка балгарскай літаратуры Хрыста Боцева — «Хто ў грознай бітве загінуў за свабоду — не ўмірае!» — знаходзіў гарачы водгук у сэрцах патрыётаў.

Справядлівая барацьба балгарскага народа за незалежнасць знаходзіла рашучую падтрымку грамадскасці беларускіх губерняў. У абарону пакутуючых балгар выступіў вядомы беларускі пісьменнік В. Дунін-Марцінкевіч. У адным з лепшых паэтычных твораў «Славяне ў XIX ст.», апублікаваным у 1856 годзе, ён пісаў:

Толькі свабоду ён прагне
бясконца,
Каб на руінах турэцкай
няволі
Сцяг вызвалення ўзняўся,
сцяг волі.

У жніўні 1870 года ў газеце «Народное дело», выдаўцом і сакратаром якой быў беларускі рэвалюцыянер А. Д. Трусаў, упершыню ўбачыла свет праграма Балгарскага рэвалюцыйнага цэнтральнага камітэта. Мы вітаем праграму сяброў-балгар, пісаў Антон Трусаў, як выражэнне «ўзнікаючых імкненняў да рэвалюцыйнай барацьбы супраць усюды яшчэ пануючага палітычнага і эканамічнага прыгнёту».

Хваляваў лёс балгар і аднаго з вядомых сыноў беларускага народа Н. К. Судзілоўскага. Кароткая, але вялікая дружба звязвала яго з Хрыста Боцевым. Н. К. Судзілоўскі адыграў важную ролю ў падрыхтоўцы Красавіцкага ўзброенага паўстання.

У Беларусі, як і па ўсёй Расіі, разгарнуўся шырокі рух за аказанне матэрыяльнай дапамогі балгарам. З Мінска, Віцебска, Гродна, Полацка, Барысава і іншых гарадоў адпраўляліся добраахвотнікі, якія гарэлі жаданнем прыняць непасрэдны ўдзел у справядлівай барацьбе брацкіх славянскіх народаў.

Векавыя сувязі дружбы балгар з народамі Расіі давалі ім падставу верыць, што браты не пакінуць іх у бядзе. Х. Боцеў бачыў у іх адзіную рэальную сілу, здольную дапамагчы іх радзіме набыць свабоду.

І балгарскі народ не памыліўся ў сваіх чаканнях. 24 красавіка 1877 года Расія аб'явіла вайну Асманскай Турцыі.

Насельніцтва Беларусі, як і ўсёй Расіі, з вялікім энтузіязмам сустрэла гэту вестку. Сяляне Магілёўскай губерні выказалі жаданне «тэрмінова ісці... змагацца супраць крывавых вылюдкаў, каб звергнуць з братоў... іга пастыднага рабства». Працоўны люд, прагрэсіўная інтэлігенцыя ўспрынялі вайну як вызваленчую, якая дапаможа балгарам і іншым славянскім народам пазбавіцца ад цяжкага іншаземнага рабства.

Насельніцтва Беларусі бязвыплатна перавозіла мабілізаваных на зборныя пункты. У Віцебскай губерні на народныя сродкі быў адкрыт лазарэт на 350 чалавек, арганізоўваліся лазарэты ў Мінскай, Магілёўскай губернях. Паказчыкам адносін да вайны з'явіўся паток ахвяраванняў на санітарныя патрэбы арміі. Да канца 1877 года, напрыклад, у Віцебскай губерні было сабрана 72.000 рублёў, у Мінскай—больш як 41.000.

У Беларусі фарміраваліся добраахвотніцкія атрады Чырвонага Крыжа для адпраўкі ў Балгарыю. Адзін з іх, з Віцебска, налічваў 60 чалавек. На працягу паўгода ён вёў мужную барацьбу з эпідэміяй сыпнога тыфу ў Сіставе (Свіштаве) і Рушуке (Русе).

Многа тысяч беларусаў удзельнічалі ў руска - турэцкай вайне. Толькі ў Мінскай губерні ў 1877 годзе было мабілізавана 11.561 чалавек.

27 чэрвеня войскі 14-й пяхотнай дывізіі, у састаў якой уваходзіў 54-ы Мінскі полк, фарсіравалі Дунай і ў той жа дзень імклівым ударам авалодалі старажытным Сіставам. Удзячнае насельніцтва асыпала кветкамі сваіх вызваліцеляў, якіх яно любоўна называла «братушкамі».

Перадавы атрад, куды ўваходзілі і дружыны балгарскага апалчэння, узначальваў генерал І. В. Гурко, наш зямляк, ураджэнец Віцебскай губерні. У ходзе вайны праявіўся яго талент палкаводца. Атрад Гурко вызваліў старажытную сталіцу Балгарыі горад Вяліка-Тырнава, пераадолеў Балканскі хрыбет, які праціўнік лічыў непрыступным. У жорсткім баі пад Старой Загорай побач з рускімі грэнадзёрамі змагаліся балгарскія апалчэнцы.

Ваенныя дзеянні прымалі зацяжны характар. У другой палове жніўня баі ішлі за Шыпкінскі перавал. Пазіцыі патрэбна было ўтрымаць, як бы цяжка гэта ні было. Ад выніку бою ў значнай ступені залежаў лёс усёй рускай арміі.

Атрымаўшы падмацаванне, рускія і балгарскія воіны адстаялі перавал і не далі Сулейман-пашы магчымасці ўдарыць у тыл рускай арміі. Каля 10.000 турак загінула ў час больш чым 25 атак. І ў далейшым асманскія войскі яшчэ не раз спрабавалі авалодаць Шыпкай. Нават у жорсткія марозы і ўраганныя мяцеліцы салдаты Мінскага палка, якія займалі ключавыя пазіцыі, мужна неслі баявую вахту. Бывалі выпадкі, калі яны замярзалі са зброяй у руках. Шыпкінская эпапея стала сімвалам бяспрыкладнай самаадданасці, стойкасці і мужнасці.

Храм-помнік Аляксандра Неўскага ў Мінску ў гонар перамогі Расіі ў вайне з Турцыяй у 1877-78 г.

Амаль 5 месяцаў ішлі ўпартыя баі за крэпасць Плеўну, дзе знаходзілася адборная турэцкая армія Асман-пашы. Тройчы рускія войскі спрабавалі авалодаць умацаваным лагерам. Рускае камандаванне прыступіла да планамернай блакады крэпасці. Пастутова атраду генерала І. В. Гурко ўдалося авалодаць умацаванымі пунктамі вакол Плеўны. У гэтых баях адважна змагаліся беларусы — афіцэр 13-га Нарвскага гусарскага палка П. А. Варанцоў - Вельямінаў, ураджэнец сяла Вакулічы каля Бабруйска, унтэр-афіцэр лейб-гвардыі Прэабражэнскага палка К. В. Хруцкі, ураджэнец вёскі Карачын на Брэстчыне і іншыя.

10 снежня Асман-паша быў вымушан капітуляваць.

У канцы снежня корпус генерала Гурко за 6 дзён пры дваццаціградусным марозе здзейсніў бяспрыкладны пераход цераз горы і, разграміўшы пятнаццацітысячны турэцкі атрад, 4 студзеня 1878 года авалодаў горадам. Турэцкае камандаванне не ў сілах было спыніць шырокі наступальны парыў рускіх войск да Мармуровага мора. 24 лютага яны авалодалі селішчам Сан-Стэфана, усяго ў дванаццаці кіламетрах ад Канстанцінопаля. Тут 3 сакавіка 1878 года быў заключан мірны дагавор паміж Расіяй і Турцыяй, які прывёў да ліквідацыі пяцівяковага турэцкага іга і да стварэння самастойнай балгарскай дзяржавы.

Балгарскі народ зберагае ў сваім сэрцы гарачую ўдзячнасць рускаму, беларускаму, украінскаму і іншым народам Расіі, якія прынеслі свабоду іх радзіме. Па ўсёй краіне ўзведзена больш 450 помнікаў, на якіх можна прачытаць імёны загінуўшых салдат і афіцэраў Мінскага і Магілёўскага пяхотных палкоў, Беларускага і Гродзенскага уланскіх палкоў.

У гонар вялікай перамогі Расіі ў вайне супраць Асманскай Турцыі ў 1877—1878 гг. у Мінску быў узведзен храм-помнік Аляксандра Неўскага.

Вызваленне Балгарыі ад пяцівяковага рабства — адна з яркіх старонак у летапісе дружбы нашых брацкіх народаў.

Генеральны сакратар ЦК КПСС, Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР Л. І. Брэжнеў адзначаў: «Сяброўскія сувязі Расіі і Балгарыі існуюць даўно. Як сапраўдныя інтэрнацыяналісты, мы, камуністы, беражліва захоўваем і развіваем добрыя традыцыі ў адносінах паміж народамі. Мы высока цэнім гістарычны ўзаемны ўплыў рускай і балгарскай культур, сувязь рэвалюцыйна - дэмакратычнага руху ў Расіі і нацыянальна - вызваленчага руху ў Балгарыі. Брацкая дружба паміж намі навечна замацавана сумеснай барацьбой за свабоду, супраць іншаземных захопнікаў».

Д. МЕЛЬЦАР,
доктар гістарычных навук, прафесар.

Жаночы дзень супрацоўнікі кафедры агульнага смехаробства пачалі святкаваць, як і ўсе мужчыны, за два тыдні да 8 сакавіка. Разам са святкаваннем ішла напружаная дзелавая падрыхтоўка да гэтага чорнага ў жыцці першай, але далёка не лепшай паловы чалавецтва. Дацэнт Незалінін рэпеціраваў святочную ўсмешку для жонкі, выкладчык Канспектаў складаў канспект урачыстай прамовы, лабарант Пісулькін (не, ніхто не пойме душу мужчыны напярэдадні 8 сакавіка) вучыўся вязаць шапачку англійскай рызінкай, а студэнт Шура Шпора начышчаў да бляску зубной пастай свой адзіны шлюбны пярсцёнак.

Чарговае пасяджэнне кафедры праходзіла ў мяккіх, прыглушаных танах з прымессю лёгкага неспакою наконт правільнага ўспрымання жанчынамі жартаў кафедральнага калектыву.

Даведаўшыся, што Наташа, самая лепшая дзяўчына ў інстытуце, яго кахае, Віктар доўга і ўважліва разглядаў сябе ў люстры. На яго глядзела маркотная, вушастая фізіяномія, з магутным, падобным на айсберг носам і незлічонымі пасевамі вяснушак. «Няўжо ёй магла спадабацца такая, пардон, рожа?» — самакрытычна пацiскаў плячыма Віктар, міжволі параўноўваючы з сабой Наташку, мілую і сімпа-

Павезла

тычную трэцякурсніцу, за якой «бегалі» ўсе паважаючыя сябе студэнты. «Бегаў» паціху за ёй і ён, паціху — таму, што зусім не спадзяваўся на ўзаемнасць, ды і канкурэнты па ўсіх знешніх даных былі намнога мацней. І раптам, на табе, закахалася.

«Ды з маім тварыкам можна без грыму на арэну выпускаць, — сумна ўздыхаў Віктар, зусім адмятаючы думку аб сваёй прываблівасці. — Ну і густ у гэтых жанчын», — здзіўляўся ён.

«А можа яна мяне кахае за ўнутраны змест? Абы чалавек добры быў». Але і з гэтым довадам канцы не сыходзіліся — сябе ж ён ужо ведаў лепш за іншых.

Віктар мучыўся ў сумненнях, не ведаючы, якія рабіць вывады.

«А што, калі ёй патрэбна толькі прапіска? Зараз дзяўчаты спрытныя. Будзь пільны. Выскачыць замуж, потым паўкватэры адхваціць і памахае ручкай: чао, бамбіна! Будзе з якім-небудзь красаўчыкам у любові ды згодзе на маёй жылплошчы. Не, тут нешта не чыста».

І ён не стаў выпрабоўваць лёс.

З таго часу прайшло гадоў дванаццаць, і раптам — выпадковая сустрэча. Наташа была па-ранейшаму стройнай і прыгожай і вельмі ветліва яму ўсміхалася. Яна стала доктарам навук, навучылася ліха вадзіць машыну, на якой кожнае лета ездзіць са сваёй сям'ёй падарожнічаць.

Наташа сумна ўсміхнулася:

— А я ж цябе ўсё жыццё кахала, усе гады...

«Божа, як добра, што я на ёй не ажаніўся, — з палёгкай уздыхнуў Віктар. Гэта ж трэба, столькі гадоў пражыць з мужам і кахаць чужога мужчыну. Кашмар!»

І яны разышліся ў розныя бакі.

У. СВІРЫДАЎ.

Малюнак **Н. ЛУГАВОЙ.**

Задачкі на кемлівасць

1. **Умовы задачы:** Фізічная нагрузка баб
лі С., якая стаіць у тралейбусе побач з юнак
Ю., які сядзіць, складае прыкладна па 7
пакупак на кожную руку. На колькі паменш
ца гэта нагрузка пры ўмове, што юнак Ю. уст
піць месца бабулі С.?

Адказ: Цяжка сказаць, не ведаючы, накол
выхаваны юнак Ю.

2. У Клавы Л. ёсць трое знаёмых. Паэт А.
кахае яе, але не хоча жаніцца. Інжынер Іва
Фірсавіч хоча жаніцца, але не кахае. Вова і к
хае, і хоча жаніцца, але ён студэнт. Што р
біць?

Выкладчык МЕРКАВАЛЬНІКА

Са святочнага канцэрта

В каждой строчке — только точкі, догадайся, мол, сама.

Морзе.

Все стало вокруг голубым и зеленым...

Дальтоник.

Приходите свататься, я не стану прятаться. Я невеста не плоха, выбираю жениха.

Царевна-лягушка.

Не скажу, что я красива, просто симпатичная.

Баба-Яга.

Сердце красавиц склонно к измене и к перемене...

Кардиолог.

Ямщик, не гони лошадей!

ГАИ.

А мне всегда чего-то не хватает, зимою — лета, осенью — весны!

Синоптик.

Кафедра раіць

Уручаючы падарунак, ніколі не называйце яго кошт. Лепш укласці ўнутр чэк і напісаць на ім віншаванне.

* * *

Грамадзяне! Будзьце ўважлівыя з жанчынамі: кожная з іх можа аказацца вашай жонкай. А можа і цёшчай.

* * *

Калі вы хочаце пачаставаць сваіх гасцей экзатычнай нацыянальнай кухняй, то вазьміце кавалачак лёду і густа пасыпце яго чаем. Чай па-эскімоску гатовы.

* * *

Калі замест сахарнага пяску насыпаць у цеста звычайны, то замест кекса вы дастанеце з духоўкі керамічную вазачку.

СТУДЭНТ, ПАЗНАЙ СВАЕ РАДКІ!

(З канспектаў)

Рабочая сила имеет жилье.

Автоматизация производства и химизация ее.

Брак должен компенсироваться за счет того, кто его допустил.

Очень бесконечное число.

Подействуем на частицу внешним полом.

Расходующаяся функция.

Растущий во времени постоянный ток.

...после чего стало ясно, что теоретическая химия — это лишь отрасль теоретической физики.

Аб'ява

Сучасная гадалк
прадказвае лёс, г
дае на перфакарта

Няроўны шлюб
Малюнак **Н. ЛУГАВОЙ**

ФРАЗЫ

Самые строгие законодатели — законодатели мод.

* * *

Все-таки в улыбке Джоконды есть что-то от улыбки Моны Лизы!

* * *

Чего же ты хочешь — руку или сердце?

* * *

Уходя на минуту — возвращайтесь хотя бы через час.

* * *

Начиная о чем-то мечтать, подумайте: а вдруг сбудется?!

* * *

Маленькие недостатки видны, когда нет больших.

ОБРАЗЦОВЫЙ ЭКЗАМЕН

Профессор пододвинул студенту коробку с конфетами и, приветливо улыбнувшись, произнес:

— Садитесь вот в это кресло, коллега, оно мягче.

Затем он перемешал экзаменационные билеты и предложил:

— Будьте любезны, разложите.

Студент опытной рукой смело разложил билеты на столе и, вытянув один из них, радостным голосом прочел вопросы.

Профессор улыбнулся и приятным голосом произнес.

— Слушаю вас.

Студент устремил взгляд вдаль, сосредоточенно наморщил высокий лоб и вдохновенно начал отвечать на первый вопрос. По всему было видно, что он собирается говорить минимум два часа...

И в этот момент сзади выскочил мужчина в курточке.

— Достаточно, — сказал он. — Неплохо! Начнем сначала...

Кинохроника снимала кадры для киножурнала «Новости дня».

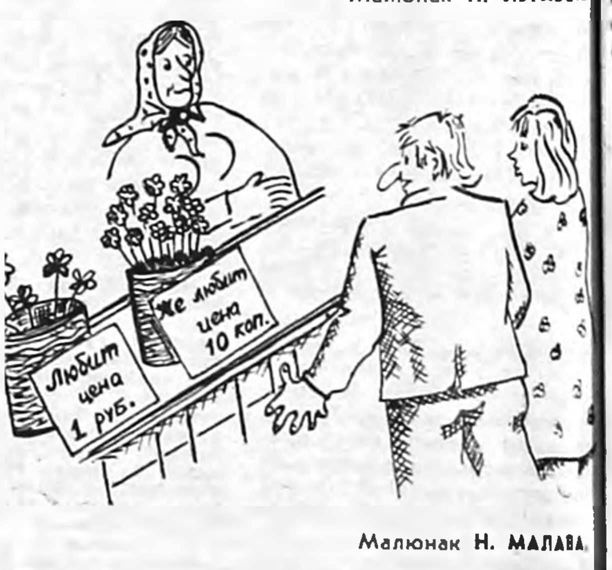

Малюнак **Н. МАЛАВА**

Кафедра трактуе:

Безвкусица — диета.
Героин — муж матери-героини.
Духовка — интеллектуальное общение.
Застенок — сосед.
Лестница — подхалимка.
Неряха — тонкое, одухотворенное лицо.
Пищаль — маленький ребенок.
Спираль — воришка.
Шумовка (быт.) — скандалистка.

Малюнак **Н. ЛУГАВОЙ.**

Рэдактар **А. ДЗЕРА**

НАШ АДРАС 220080. Мінск-80, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19.

Заказ № 352. Тыраж 2000 экз. Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КПБ. АТ 03095